Տիտոս սկսաւ յամի տեառն ՉԾ. ինքնակալեաց ամն Գ։ Սա որդի էր Վեսպիանոսի. սա մինչ պաշարեալ ունէր զԵրուսաղէմ, Ինքնակալ եղաւ. քանզի լուան զմահ հօր նորա զօրքն՝ և թագաւորեցուցին զնա։ Սա էր լի ամենայն իմաստութեամբ և բարի առաւել քան զհայրն իւր։ Սա իբրև թագաւորեաց, զօրականացն իւրոց պատուիրեաց մի զի ինքնակալեալ է սարսեցին 'ի նմանէ։ Այն սա Տիտոս՝ զԵրուսաղէմ՝ զոր հայրն իւր 'ի նեղ արկեալ էր և պաշարեալ, էառ զնա կրակով. քանզի նաֆտեցին զծայրն նեռին, և կրակեցին և լցին 'ի քաղաքն, որ այրեցաւ։ Դասև քակեաց զոստաձարն և տարաւ 'ի Հռոմ, զգրեայսն բնաջինջ արարեալ անտի։ Սա բազումս աղաչեաց զԵրեայսն՝ հնազանդիլ նմա, և մնալ աշխարհով և քաղաքով և տաճարաւն՝ յիշխանութեան նորա։ Ամենայն պաշարումն՝ թէ՝ Վեսպիանոսիւ և թէ՝ իւրն. . . . եկաց ամն ԻԳ։ Սա մեռաւ 'ի չափ այրական, և թաղեցաւ մերձ հօր

Հայ մատենագրութեան թուանշային գրադարան